

မယ်မင်းဘုံ

စိုးမြကျ မင်းသိသည့်

- မင်းတစ်ယောက်အတွက်
 ငဲ့စိတ်တွေ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ပြုလဲခဲ့ရတယ်။
 မကြေကွဲပါဘူး။
 မင်းကို ချစ်တဲ့ စိတ်ကြောင့်လေ...။
- မင်းတစ်ယောက်အတွက်
 ငဲ့မျက်ရည်တွေ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ
 ကုန်ခန်းခဲ့ရတယ်။
 မနှမြောပါဘူး။
 မင်းကို ချစ်တဲ့ စိတ်ကြောင့်လေ ...။
- စိတ်ဆိုးအောင် လုပ်ပါ။
 စိတ်နာအောင် ရက်စက်ပါ။
 ငါကထုံဆေးပေးပြီးတော့မှ ချစ်ခဲ့တဲ့ သူပါ။
 ဘာအတွက်ကြောင့်မှ ဝမ်းမနည်းတတ်ပေမယ့်
 ရိုးမြေကျ ခေါင်းခါလိုက်မယ်ဆိုရင်
 ငဲ့ကမ္ဘာကြီး မီးမှိတ်သွားလိမ့်မယ်။

(၁)

မြသားက Miley cyrus ရဲ့ သီချင်းဖြစ်တဲ့ Wrecking Ball ကို ဆူညံပေါက်ကွဲစွာ နားထောင်ရင်း ကားကိုအေးဆေးပဲ မောင်းလာခဲ့သည်။ ။ ဒီနေ့ တစ်နေကုန် ကုမ္ပဏီမှာ ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်ကို တစ်ကိုယ်တော်ဦးနှောက်ဖြင့် ဖြေရှင်းခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၍ လူက weak ဖြစ်နေ ကာ အနားယူချင်နေပြီဖြစ်သည်။ ။ အမှန်က သီချင်းရဲ့ ပေါက်ကွဲသံ စဉ်တွေအတိုင်း ကားကို ခပ်ကြမ်း ကြမ်း မောင်းချလာရမှာ ဖြစ်ပေမယ့် အေးဆေးမောင်းလာရတာကတော့ ဒီနေ့မှ ခပ်ထွေထွေဖြစ်နေတဲ့ ကားက လမ်းမှာ ထိုးမရပ်သွားဖို့ မှေးမောင်းနေရတာဖြစ်သည်။ ။ မြသားက ထိန်းပြီး မောင်းလာတဲ့ ကြားကနေ ကားက တုံ့ဆိုင်း တုံ့ဆိုင်းဖြစ်ကာ နောက်ဆုံးမှာ တော့ လုံးဝကို ထိုးရပ်သွားပြီ ဖြစ်၏။

"ကျစ် ... ဒုက္ခပါပဲကွာ။ ကားကဘာဖြစ်တာလဲ မသိဘူး"

မြသားက စိတ်ပျက်စွာ လေပူတစ်ချက်မှုတ်၍ အိတ်ထဲက ဟန်းဖုန်းလေးကို ထုတ်ယူလိုက် သည်။ ။ ဝပ်ရှော့ကို လှမ်းခေါ်ပြီး ကားထားခဲ့ဖို့ ရည်ရွယ်လိုက်၏။

"ဟယ်လို ... ကိုမြင့်လား။ အင်း ... ဒီမှာ ကားကဗွေဖောက်ပြန်ပြီ။ ကျွန်မက အခု ဦးစိုးအိမ် ကနေပြန်တဲ့ လမ်းပေါ်မှာ "

"... .."

"ဟုတ်ပြီ။ လာခဲ့လိုက်နော်။ အဲဒါဆို ကျွန်မ စောင့်နေမယ်"

မြသားက ဖုန်းပြောပြီးနောက်မှာ တော့ ဖုန်းကိုအိတ်ထဲပြန်ထည့်၍ ကားပေါ်ကဆင်းကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။ ။ လမ်းမတန်းဖြစ်နေတာမို့ ကားတွေက Speed အပြင်းစား နှင့် မောင်းလာကြတာမို့ လူသွားလူလာကတော့ သိပ်မရှိပါ။ မြသားက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချ၍ ကား ပေါ်မှာ ပဲထိုင်စောင့်ဖို့ ကားပေါ်ပြန်အတက်မှာ ဘေးနားကို အရက်နဲ့ခပ်စူးစူးက ဝင်လာ၍ ကြည့် လိုက်လျှင် ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်နေသည့် အမူးသမားသုံးယောက်က ရီတီတီအပြုံးဖြင့် ပြုံးကြည့်၍ အာလေးလျှာလေးလေသံဖြင့် ...

"ညီမလေး ကားဘာဖြစ်လို့ လဲ။ ကိုကြီးတို့ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

မြသားက ပြဿနာဖြစ်မှာ စိုးတာကြောင့် စကားနည်းရန်စဲ အေးဆေးပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ။

"ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အကူအညီ မလိုပါဘူး"

"အာ ... ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ။ လာပါ ... ကူညီပေးချင်လွန်းလို့ ပါ"

နောက်တစ်ယောက်က အာလေးလျှာလေး ဝင်ပြောရင်း မြသားလက်ကို ဆွဲတာမို့ မြသားက ဒေါသတကြီးဖြင့် ဆတ်ခနဲ ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ကာ ...

"ဟေ့ ... မင်းတို့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွား။ လာမနှောင့်ယှက်နဲ့ "

"ဟား ... အစွာလေးပဲ။ ဟေ့ကောင်တွေ ... ဘောစီမနော်။ ကြုံတုန်းလေး ငါတို့ ယမကာ ဖိုးလေးပါ အလှူခံရအောင်"

မြသားက အင်မတန် ရိုင်းစိုင်းလေသော အဲဒီအမူးသမားတွေကို ဒေါသထွက်လွန်း၍ အော်ပစ် လိုက်သည်။ ။

"ဒီမှာ ... နင်တို့ ဘာကောင်တွေလဲ"

"ဦးတက်တူး ... ဘာလုပ်နေတာလဲ ခင်ဗျား။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားလေ"

မြသား ဘေးသို့ လူထက် အသံက အရင်ရောက်လာတာမို့ မြသားက အကူအညီရပြီဆိုပြီး ကြည့်လိုက်လျှင် မြသားထက်တောင် အသက်ငယ် ပုံရဦးမည့် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်၏။ ကောင်မလေးက လွယ်အိတ်စလွယ်သိုင်းကာ မျက်နှာကြောနှင့် ပုံစံကတော့ လုံးဝကို အမာအတင်း ဒီဇိုင်း ဖြစ်၏။

"ရှားပါး ... နင် ဘာလာရှုပ်ပြန်တာလဲ၊ ဒါ ငါတို့ ကိစ္စ"

အမူးသမားတစ်ယောက်က အဲဒီကောင်မလေးကို ရန်မူတော့မယ့်ဟန်ဖြင့်ပြောလျှင် ကောင်မလေးက မျက်နှာကြောခပ်တင်းတင်းဖြင့် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ကာ အဲဒီ အမူး သမားမျက်နှာကို လက်သီးဖြင့် ထိုးချလိုက်၏။

"ရှားပါးက အေးဆေး ပြောနေတာကို လက်မခံတော့လည်း ... ရော"

မြသားက အဲဒီအဖြစ်ကို လန့်သွားစဉ် အမူးသမားက ကောင်မလေးဘက် ဒယီးဒယိုင် လျှောက်လာကာ ရန်မူတော့မယ့်ဟန်ဖြင့် ...

"ဟာ ... ဒီဟာမကတော့"

ဒယိမ်းဒယိုင် ဝင်ချလာတာမို့ ကောင်မလေးအတွက် မြသားက စိုးရိမ်သွားလျှင် ကောင်မလေးကတော့ အေးရာအေးကြောင်းပင် ကိုယ်ကိုတိမ်းစောင်း၍ အမူးသမားလက်ကို ဆွဲကာ လိမ်ချိုးပစ်လိုက်စဉ် ရပ်ကွက်ထဲမှ လူတစ်စုက အပြေးထွက်လာ၍ အဲဒီအမူးသမားတွေ အသည်း အသန် ထွက်ပြေးကုန်ကြ၏။ အခုမှ ပဲ မြသား သက်ပြင်းချနိုင်ကာ အဲဒီ

အာဂကောင်မလေးနား သွား လိုက်၍ ကျေးဇူးတင်စကား ပြောရ၏။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ညီမလေးရယ်"

ကောင်မလေးက အပြုံးဖြင့် ပြန်လည်တုံ့ပြန်ကာ မြသားရဲ့ ကားကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက် ၍ ...

"ရပါတယ်၊ ကားက ဘာဖြစ်လို့ လဲ အစ်မ"

"ကားက ဘာဖြစ်မှန်း မသိပါဘူး ညီမရယ်။ အစ်မ mechanic ကို ခေါ်ထားပါတယ်။ ဪ ... ဟိုမှာ လာပြီ"

မြသား စကားပြောရင်း Taxi တစ်စီး ရပ်လာကာ ကားပေါ်က ဆင်း လာသူက မြသားရဲ့ mechanic ဖြစ်နေတာမို့ မြသားက လက်လှမ်းပြရင်း ...

"ဦးမောင်ကြီး ... ကျွန်မ ကားထားခဲ့လိုက်တော့မယ်။ ပြီးရင် အဲဒီ ကားကို ရောင်းဖို့ ပါ တစ်ခါ တည်း လုပ်လိုက်တော့"

မြသားက စိတ်တိုတုံဖြင့် ပြောလိုက်ရင်းကမှ ဘေးနားမှာ ကောင်မ လေးရှိနေတာကို သတိရ သွားကာ ...

"ညီမက ဘယ်မှာ နေတာလဲ။ အစ်မ ပြန်လိုက်ပို့မယ်လေ"

"ရတယ် အစ်မ။ ရှားက ဒီရပ်ကွက်တင်နေတာ။ အဲဒါဆို အစ်မကို T axi ငှားပေးလိုက်မယ် လေ"

မြသားက ကူညီပေးတတ်သော ကောင်မလေးရဲ့ စိတ်ရင်းလေးကို သဘောကျမိသွားသည် ။

"ကျေးဇူးပါပဲ ညီမရယ်။ ညီမလေးက ဖိုက်တင်လည်း ရတာပဲနော်။ ဒါနဲ့ ညီမနာမည်က ..."

မြသားရဲ့ ချီးကျူးစကားအတွက် ကောင်မလေးက ရှက်ရယ် တစ်ချက်ရယ်လိုက်ကာ ...

"အဟဲ ... ရှားက ကရာတေးလက်ရွေးစင်လေ။ ရှားပါးလို့ ခေါ်ပါတယ်"

မြသားက ထက်ထက်မြက်မြက် ချက်ချက်ချာချာရှိသော အဲဒီကောင်မလေးကို စိတ်ထဲမှာ သဘောတကျ ဖြစ်မိသွား၏။

"အစ်မနာမည်က မြသားထည်ပါ"

"ဟုတ် ... အစ်မ။ Taxi"

ကောင်မလေးက အသိမှတ်ပြုစွာ ခေါင်းပြန်ညိတ်ရင်း Taxi လှမ်းတားလိုက်သည် ။ မြသား က နေရာပြော၍ ကားပေါ်တက်ပြီးနောက်မှာ ကောင်မလေးကို လှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်သည် ။

"ကျေးဇူးပဲနော် ညီမလေး။ သွားဦးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်မ"

မြသားက သွက်လက်ချက်ချာကာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်အလား အားကိုးအားထား ပြုရတဲ့ ရှားပါးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို စိတ်ထဲမှာ တော့ တကယ့်ကို သဘောတွေ့ နှစ်သက်မိသွားတာ ပဲဖြစ်သည် ။

(၂)

ရှားပါးက လေလေးတချွန်ချွန်ဖြင့် အိမ်ထဲဝင်လာခဲ့လိုက်သည်။ အိမ်တံခါးကြီးဖွင့်ပြီး ဟိုဘွား တော်ကြီးတစ်ယောက် ဘယ်ဆီသွားအတင်းတုပ်နေသလဲ မသိပါဘူး။ ရှားပါးက မရှိလည်း အေးတာ မို့ အပူအပင်ကင်းစွာဖြင့် အိမ်နောက်ဖေးထဲကို တန်းဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ဒီနေ့ တစ်နေကုန် ကလေး တွေကို ကရာတေးသင်ပေးနေရတာမို့ လူက ပင်ပန်းလာကာ ဗိုက်က တကြုတ်ကြုတ်အော်မြည် ဆာလောင်နေပြီဖြစ်သည်။ ရှားပါးက ပန်းကန်ယူ ထမင်းထည့်ပြီးနောက် ဟင်းအိုးဖွင့်ကြည့်လိုက် လျှင် စိတ်ပျက်စွာ နှာခေါင်းရှုံ့မိသွားသည်။ ဟင်း ... လာပြန်ပြီ ဒီနေ့လည်း ရွှေခေါင်းပြောင်ဟင်း။

တစ်နေ့တစ်နေ့ မရိုးနိုင်တဲ့ ဒီဘဲဥချဉ်ရည်ဟင်းကို စိတ်ပျက်ပြီး မစားရင်လည်း ကိုယ်ပဲ ငတ် ဦးမှာ မို့ ဟူးခနဲ လေပူမှုတ်ထုတ်ကာ ဘဲဥတစ်ခြမ်း ပန်းကန်ထဲထည့်၍ ဟင်းအနှစ်များများ ဆမ်းကာ ခုံမှာ ထိုင်၍ နယ်ဖတ်စား လိုက်လေသည်။

"အမယ်လေး။ တစ်နေကုန် အလေလိုက် ပျော်ပါးပြီး တော်တော်မှ စားလို့ ကောင်းရဲ့ လား ရှားပါး။"

ရှားပါး ထမင်းစားနေတုန်းမှာ ပဲ ရှားပါးရဲ့ ချစ်လှစွာသော မိထွေးက မီးဖိုချောင်ထဲ ဝင်လာ ကာ ပီယဝါစာ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်သော စကား

ကို ဆိုတာမို့ ရှားပါးက ထမင်းလုတ်ကို များများ ပါးစပ်ထဲထိုးသွင်း၍ လက်စသတ်လိုက်ကာ ဘုတောလိုက်သည်။ ။

"မကောင်းဘူး အဒေါ်ရေ။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ဘဲဥကလွဲပြီး ဘာမှ မချက်တတ်ဘူးလား"

"အမယ်လေးတော်။ ကြားလို့ မှ ကောင်းသေးရဲ့ လား။ နင် ဒီဘဲဥနဲ့ စားရတာတောင် ကံကောင်း။ ဒီအိမ်မှာ နင် အဆံဘယ်နှုန်း ပြား ရှာပေးလို့လဲ"

ဒေါ်ခင်မျိုးအေးက ခုနစ်သံချီဖြင့် ပွမ်တာမို့ ရှားပါးက ပန်းကန်ဆေးလိုက်ရင်းက ထဝန်းပစ် လိုက်တော့သည်။ ။

"အဒေါ်ပိုက်ဆံလည်း တစ်ပြားမှ မပါပါဘူး။ ဒါ အဖေပိုက်ဆံနဲ့ ချက်ထားတာ။ အဖေ လောက်အောင်ပေးလည်း အဒေါ်က လောက်အောင် သုံးတာမှ မဟုတ်တာ။ တော်ပြီ နားငြီးတယ်"

တစ်နေ့ တစ်နေ့ အိမ်ပြန်ရောက်လာရင် ဖြတ်သန်းရတဲ့ ဒီနားဒုက္ခအတွက် ရှားပါးကလည်း ဟုတ်ကဲ့ ... အင်းဆိုပြီး ငြိမ်ခံနေတတ်တဲ့ သူ မဟုတ်လေတော့ အိမ်က နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အိမ်ပူကြီး ဖြစ်လာသည်။ ။

ရှားပါးက နွေးထွေးမှုမရှိသောအိမ်မှာ နေရတာ စိတ်ပျက်တာမို့ စားပြီးတာနဲ့ အပြင်ပြန်ထွက် ဖို့ ဆိုင်းပြင်လျှင် ဒေါ်ခင်မျိုးအေးက ရှားပါးနောက် လိုက်လာကာ ပိုက်ဆံတစ်ထောင်ပေးတာမို့ ရှားပါးက ဘာလဲဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် မေးဆတ်ပြလိုက်လျှင် ထုံးစံအတိုင်း အမြင်က တစ်စရာကောင်းတဲ့ ဇယားက စလေပြီ။

"နင့်အဖေ ပြန်လာရင်စားဖို့ မရွှေ့ဆိုင်က ကြက်သားဆီပြန်တစ်ပွဲ သွားဝယ်လာခဲ့"

အဲဒါတွေဟာ ဒေါ်ခင်မျိုးအေး လုပ်နေတဲ့ အထာတွေဖြစ်သည်။ ။ ရှားပါးက ဒါတွေကို နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရတာဖြစ်ပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ ဒီနေ့ အချဉ်ပေါက်လာတာမို့ အဲဒီပိုက်ဆံတစ်ထောင်ကိုယူ ကာ အငေါ့တူးပေးလိုက်သည်။ ။

"ပေး ... ပေး။ အင်း ... အဒေါ်တို့ များ ပိုင်သလားမမေးနဲ့။ အဖေကျတော့ ကြက်သားနဲ့။ မပြောချင်ဘူး။"

"ဘုရား ... ဘုရား။ ညည်းအဖေကိုတောင် မသဒ္ဓါတော့ဘူးလား။ အံ့တယ်။ အံ့တယ်။"

ဒေါ်ခင်မျိုးအေး ဖြစ်ပျက်သွားတဲ့ ပုံစံက ရှားပါးကပဲ ခေတ်သစ် အဇာတသတ်မ ဒီဇိုင်းဖြစ် အောင် တမင်လုပ်နေတာမို့ အဲဒီမိထွေးမကြီးကို ပိုပြီး အမြင်ကတ်လှစွာ ပိတ်ပြောပစ်လိုက်သည်။ ။

"အဒေါ်ကိုလည်း ပိုအံ့တယ်။ ဆိုင်ကဝယ်လာတဲ့ ကြက်သားဟင်းနဲ့ အဖေကိုကျွေးပြီး အစ်ကိုကြီးသမီးက ကြက်ပေါင်လေးနဲ့ ထမင်းဘယ်နှပန်းကန်တောင် စားသွားလိုက်တာဆိုပြီး ကတ်ဖားယပ်ဖားပြော။ ဟင်း ... စိတ်ပျက်တယ် ... ကြက်သားဟင်းနော် ... သွားဝယ်ပေးမယ်"

ရှားပါးက ပြောချင်ရာပြောပြီးကာ ပိုက်ဆံတစ်ထောင် ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲထည့်၍ ထွက်လာခဲ့လျှင် အနောက်က အော်သံစူးစူးကို ကြားလိုက်ရ၏။

"ဟဲ့ ... မြန်မြန်သွား မြန်မြန်လာနော် ရှားပါး"

ကျစ် ... စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။ ရှားပါးက ဘယ်တော့မှလဲ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ် တဲ့ ဒီမိထွေးကို ကြာလေ အမြင်ကတ်လေဖြစ်ကာ လက်ဆင်ပေးဖို့ တေးလိုက်သည်။ ။

အဖေရေ .. ရှားကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ဦးပေါ့။

ရှားပါးက ကြည့်မရတဲ့ အဲဒီမိထွေးကို လက်ဆင်ပေးဖို့ အတွက် မှာလိုက်တဲ့ ကြက်သားဟင်း ကို သွားမဝယ်ဘဲ တမင်ကို အရွဲ့တိုက်ကာ အဲဒီပိုက်ဆံတစ်ထောင်ကို မုန့်ဝယ်စားပစ်ဖို့ အတွက် မြတ်မွန်တို့ ဆိုင်ဘက်ကို ထွက်လာခဲ့သည် ။ မြတ်မွန်က အအေးဖျော်နေတာမို့ ရှားပါးက စားပွဲလွှတ် တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း စူပပ်ပုပ် ဖြစ်နေလျှင် အကြောင်းသိနေတဲ့ မြတ်မွန်က အအေးခွက်နဲ့ညှိသည် ကို သွားချပေးပြီးတာနဲ့ ရှားပါးဘေးရောက်လာကာ ...

"ရုပ်ကလည်း မှုန်ကုပ်လို့ ။ ဘာဖြစ်ရပြန်တာတုံး အဲဒါက "

"ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ဟာ။ ဟိုအဘွားကြီးနဲ့ သတ်လာတာ။ ဟွန်း ... ဒီနေ့တော့ အပြီးပဲ။ အဖေ့ အတွက် ဟင်းသွားမဝယ်ပေးဘူး။ သူ့ဘာသာ အဖေနဲ့ သတ်လိမ့်မယ်။ ဒီမှာ ပိုက်ဆံ။ ဟင်း ... ငါ စားချင်တာကို ဝယ်စားပစ်ဦးမှာ "

ရှားပါးက ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက ပိုက်ဆံတစ်ထောင်ကို ထုတ်လိုက်ကာ စားပွဲပေါ် ပစ်တင် လိုက်ပြီး စိတ်ထဲရှိတဲ့ အတိုင်း ပြောပစ်လိုက်လျှင် မြတ်မွန်က သဘောတကျရယ်ကာ။

"ဟင်း ဒုက္ခပါပဲဟယ်။ နင်လည်း တစ်နေ့ တစ်နေ့ ဒီမိထွေးနဲ့ ပဲရန်ဖြစ်မဝနိုင် ဖြစ်နေတာ ပဲ"

"ဟဲ့ ... ငါက ဖြစ်မဝတာ မဟုတ်ဘူး ။ အဲဒီမိန်းမကြီးက ငါ့ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် ဆွပေးနေ တာ။ ဘယ်နှယ်ဟယ်။ အမေရှိတုန်းက

ဟင်းကောင်းကောင်း စားလာရတာ။ သူနဲ့ တွေ့မှ ပဲ တစ်နေ့ ဘဲဥ နှစ်
နေ့ဘဲဥနဲ့ ။ လူလည်း ဘဲဥရုပ်ထွက်တော့မယ်။ တောက် ... အလုပ်မရှိ
တာ နာတယ်ဟာ ...

ငါ့မှာ သာ ပိုက်ဆံတွေရှိလို့ ကတော့လား။ အဲဒီ မိန်းမကြီးရဲ့ မျက်နှာ
ကို ပိုက်ဆံနဲ့ ပေါက်ပြီး နေ့တိုင်း ဟင်းကောင်းချည်း ချက်ခိုင်းပြီး တရစ
ပ်ခိုင်းပစ်လိုက်ဦးမယ်"

ရှားပါးက ရင်ထဲရှိတာတွေကို ဖွင့်ထုတ်ပစ်လိုက်တော့မှ ဘဲ နည်းန
ည်းနေရပေါ့သွားသည် ။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ မွန်းကျပ်ပိတ်လှောင်နေတဲ့ ဘ
ဝကြီးကနေ အသက်ရှူခေါင်အောင် ဒီလိုပဲ ထွက် ပေါက်ဖန်တီးပြီး နေ
ထိုင်နေရတာဖြစ်သည် ။ ရှားပါးရဲ့ စိတ်ဒဏ်ရာကို နားလည်နေတဲ့ မြတ်
မွန် ကတော့ ရှားပါးကို ချောမောနှစ်သိမ့်နေကြဖြစ်သည် ။

"ကဲပါ ... ငါ့ ဖိုက်တာလေးရယ်။ ဒေါသကိုလျှော့။ ကဲ ... ပြော ...
ဘာစားမလဲ။ ဘာသောက် မလဲ"

မြတ်မွန်က ရှားပါးက အာရုံအပြောင်းအလဲ လုပ်ပေးတာမို့ ရှားပါး
က တိုနေတဲ့ စိတ်တွေကို အစားအသောက်ထဲ စုပြုံထည့်ပေးလိုက်သည်
။ ဒီနေ့တော့ ဒီတစ်ထောင်နဲ့ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ဝယ်ပစ်ရမယ်။ ရှားပါး
မြတ်မွန်ကို အဲဒီတစ်ထောင်ပေးလိုက်ကာ ...

"ဒီနေ့တော့ နင့်ဆီက ငါအလကားမစားဘူးနော်။ ရော့ ... ပိုက်ဆံ။
ငါ့ကို ထောပတ်သီး တစ်ခွက်၊ လက်ဖက်ထမင်းတစ်ပွဲပေး"

ရှားပါးက ဘောက်ဆတ်ဆတ် ပြောလိုက်လျှင် မြတ်မွန်က မနိုင်ဘူး
ဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် ခေါင်း အသာယမ်းကာ ...

"မနိုင်ဘူးဟေ့ နင့်ကိုတော့။ တကတဲ ... တစ်ထောင်နဲ့ ကြီးကျယ်နေ

လိုက်တာ။ ခဏစောင့် ... ကျုပ် လုပ်ပေးမယ်"

မြတ်မွန်က ဆိုင်ထဲပြန်ဝင်သွားလျှင် ရှားပါးကတော့ ကျေနပ်စွာ မိန့်
မိန့်ကြီး ပြုံးနေလိုက် သည် ။ အဖေ့ကိုတော့ ကြက်သားနဲ့ စားစေချင်ပေ
မယ့် အဖေ့နဲ့ မိထွေး ပြဿနာတက်အောင်မွှေချင် တာမို့ ရှားပါးက ဒီမှ
လာပြီး လောကစည်းစိမ်ယူနေတာဖြစ်သည် ။

ဘ ဝ မှာ အခက်အခဲတွေရှိတိုင်း ထိုင်စိတ်ညစ်နေရမယ်ဆို
လောကကြီးက ငိုသံတွေပဲ ပြည့် နှက်နေတော့မှာ မို့ ရှားပါးကတော့ စိ
တ်ကိုပျော်အောင် အရွှင်ဓာတ် ဖြည့်ပေးထားလေသည် ။
